

ПРЕДИСЛОВІЕ.

Въ нынѣшне-то возрожденіе на нашиѣ-тѣ письменность сѣществувать у насъ различни мнѣнія за Българско-то правописаніе, които всякой день се колебаѣтъ отъ това, че не се опиратъ на здраво и твърдо основаніе. При таково разногласіе въ мнѣнія-та за правописаніе-то ни, всякой, който пожелае да напише нѣчто на Български, дълго сѣди и виси надъ бумага-тѣ въ недоумѣніе, какво правописаніе да употреби; найпослѣ ся рѣшава да пише по своему, както му ся заблагоразсѣди. Спорядъ това всяка почти книга Българска, отъ колкото сѣ ся появили до сега, има свое собствено правописаніе, отлично отъ правописаніе-то на другы-ты. Следователно и на тѣзи книга-тѣ правописаніе-то необходимо трѣбва да има свои особености: затова при изданіе-то ѣ, азъ почитамъ за свой дългъ, да изясни въ нѣколко слова, съ какво мнѣніе сѣмъ писалъ така, а не инакъ.

Азъ радѣхъ да бѣде правописаніе-то, колкото е възможно, съгласно съ произношеніе-то на разговорный языкъ, на то основаніе, че письменный языкъ иска да изобрази и да предаде на бумага-та слова-та тѣкмо така, както ся чюжтъ въ разговора: отъ другѣ странѣ обаче глѣдахъ да съхрани и словопроизведеніе-то на слова-та. Но понеже произношеніе-то на живый языкъ е нѣчто текѣщее, коего отъ вліаніе на нелесноизяснимы причины

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА ТРЯНОВО